

ЗА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ

№ 21 (1270)
ВІВТОРОК
20
ТРАВНЯ
1980 року
Ціна 2 коп.

КАДРИ

Газета видається з вересня 1956 року

Орган парткому, ректорату, профкому і комітету ЛКСМУ
Української ордену Трудового Червоного Прапора сільськогосподарської академії

ві квіти. Вінки живих квітів покладають і до пам'ятника Невідомому солдату в Парку Слави.

Слово надається секретарю Московського райкому партії Л. Ф. Перелигній.

Доповідачка говорить про всевітнє історичне значення перемоги радянського народу у другій світовій війні, про направляючу і керівну роль партії в її організації. Історична перемога у Великій Вітчизняній війні стала яскравим проявом сили соціалізму, переконливою демонстрацією великих переваг, життєдайності і непорушності радянського громадянського і державного ладу, соціалістичної економіки.

За 35 років, що пройшли з дня Перемоги, трудящі району, як і весь радянський народ, домоглися

Від імені ветеранів академії виступає доктор наук професор В. В. Науменко. Ветеран поздоровив своїх бойових товаришів зі святом Перемоги. Побажав їм довгих років життя, мирного неба.

— Шановні товариші, — говорять Ю. Я. Гапушенко, — із міста-героя Москва до нашого меморіального комплексу захисникам Голосіївських висот доставлена капсула зі священною землею, политою кров'ю синів і дочок багатонаціональної матері-Вітчизни. Завдяки мужності таких синів, як герої-панфіловці, Москва — серце Радянської Батьківщини — не підкорилась підступному ворогові, а оборона Москви стала поворотним пунктом на шляху до Перемоги в травні 1945 року. Хай же ця героїчна земля навічно зберігається, як пам'ять людська, в народному музеї історії Української ордену Трудового Червоного Прапора сільськогосподарської академії, нагадуючи майбутнім поколінням про беззавітну відданість радянських людей справі захисту соціалістичної Вітчизни.

Капсулу зі священною землею міста-героя Москва урочисто проносить перед Вічним вогнем група ветеранів і студентів у військовій формі. Вони направляються до музею академії.

Слово надається учаснику оборони Голосієва Мосесу Михайловичу Айрапетяну. З особливим хвилюванням слухають молоді розповідь ветерана. В гаряче літо 41-го року він лежав в окопах саме тут, поблизу одного з корпусів академії, стискаючи в руках гвинтівку, щоб сьогоднішні юнаки і дівчата, ровесники йому, тодішньому, могли спокійно вчитись, дихати, сміятись.

Мосес Михайлович, колишній політрук роти, вважався загіблим. І тільки через 37 років його знайшла нагорода Батьківщини — орден Червоної Зірки. Зараз М. М. Айрапетян працює в Кіровограді в штабі цивільної оборони міста.

З динаміка лунає голос диктора, який називає імена тих, хто боровся за Голосіївські висоти і поліг тут смертю хоробрих. Звучить мелодія пісні «Журавлі». На фоні цієї мелодії 35 юнаків у світлх костюмах шикуються навколо Вічного вогню так, що нагадують журавлиний клин.

Між білими журавлями з'являється солдат, учасник боїв 1941 року. «Журавлиний клин» утворює живий коридор по якому до сина-солдата прямує жінка в чорному вбранні — символ скорботи матері.

Учасники мітингу вшановують пам'ять загиблих хвилюючою мовчання. Пливають у травневому повітрі ніжні звуки «Мрій» Шумана.

Юні учасники мітингу, піонери і жовтенята, покладають квіти до Вічного вогню. Червоні тюльпани на темному граніті, як краплини гарячої крові, що пролилась тут майже чотири десятиріччя тому. Випускник факультету механізації сільського господарства Олександр Аландаренко звертається до присутніх на мітинг з такими словами:

— Шановні викладачі-ветерани! Сьогодні, в День Перемоги, вся Радянська країна і наше академістечко в урочистій обстановці святкує День Врятованої Весни Людства.

Ми, студенти сільськогосподарської академії з розповіді наших прославлених в битвах з фашизмом ветеранів, знаємо ціну хліба Перемоги і хліба війни, тому в нинішню 35-у весну Перемоги засіємо землю відбірним зерном МИРУ і ЩАСТЯ, зерном подальшого зміцнення розрядки міжнародної напруженості і зростання добробуту радянських людей. Перед світлою пам'яттю наших полеглих викладачів і студентів, перед мільйонами невідомих солдатів, перед рідною Партією і Радянською Вітчизною даємо урочисту клятву: навчатися тільки на «відмінно», працювати в третьому трудовому семестрі з подвоєною енергією, виконувати норми і за воїнів, які віддали своє життя за мирний радісний час сьогодення.

Свято Перемоги завершилось показовими виступами спортсменів на стадіоні УСГА і великим концертом художньої самодіяльності вузу, який дали учасники першого фестивалю академії «Голосіївська весна».

І. ШЕВЧЕНКО.

ВОНИ В НАШИХ СЕРЦЯХ

У ГЕРОЇЧНОМУ літопису Батьківщини Жовтня серед багатьох знаменних дат день 9 травня 1945 року займає особливе місце. Сьогодні з висоти 80-х років ще повніше і яскравіше розкривається безприкладний подвиг радянського народу та його Збройних Сил, рівного якому не знала історія. Він переконливо показав, що перша в світі держава робітників і селян вміє надійно захищати свої революційні завоювання, що в світі нема таких сил, які змогли б поставити на коліна народ, вірний ідеям марксизму-ленінізму, відданий соціалістичній Батьківщині, тісно згуртований навколо лєнінської Комуністичної партії.

Травень і перемога — ці слова зараз для кожної радянської людини звучать як синонім. Саме 9 травня довгожданною Великою Перемогою увінчалися ті важкі 1418 днів і ночей, коли вся країна била за свою свободу і незалежність.

Золотими літерами вписано в історію першої в світі соціалістичної держави подвиг її славних захисників. У пам'яті народній ніколи не померкне те, що здійснено ціною життя заради життя на землі. Тисячі монументів і обелісків вартівими вічного спокою полеглих героїв стали на місцях запеклих битв з німецько-фашистськими загарбниками. Вирізблені в бронзі, мармурі і граніті піднялись на центральних вулицях і площах наших міст і сіл безстрашні ридари Великої Вітчизняної війни. Вони назавжди лишилися молодими, такими, якими йшли на смерть в ім'я щастя майбутніх поколінь.

Широко відзначалось славне свято Перемоги в нашій академії. Тут, в потопляючому в зеле-

віше постає перед усім світом велич подвигу нашого народу, якому належить вирішальна роль у розгромі фашизму, визволенні з його ярма багатьох країн.

«Наша перемога, — пише Леонід Ілліч Брежнев у книзі «Мала земля», — це високий рубіж в історії людства. Вона показала велич нашої соціалістичної Вітчизни, показала всесилля комуністичних ідей, дала гідні подиву взірці самовідданості й героїзму».

Наша перемога — це зліті воденно чебувала мужність солдатів, партизанів, учасників підпілля і самовідданість трудівників тилу, які кували зброю для фронту.

В період Великої Вітчизняної війни усі народи багатонаціонального Радянського Союзу ще тісніше згуртувалися навколо лєнінської партії, під її керівництвом вели справедливу, визвольну боротьбу за честь і незалежність Батьківщини Великого Жовтня.

У боротьбі з фашизмом брали участь дві тисячі викладачів, студентів та співробітників голосіївських вузів. За героїзм, проявлений у боротьбі з гітлерівськими загарбниками, понад тисяча членів нашого колективу нагороджені орденами і медалями Радянського Союзу.

Зараз в академії працює 252 учасники Великої Вітчизняної війни. З любов'ю і теплотою ми

раїнської РСР.

Всі героїчні звершення доблесних Збройних Сил радянського народу нерозривно пов'язані з ім'ям засновника Комуністичної партії і Радянської держави великого Лєніна. Як данину любові і шани народної несуть до підніжжя пам'ятника Лєніну жи-

значних успіхів в усіх галузях економічного, політичного і культурного будівництва.

Тридцятип'ятиріччя Перемоги озорене сяйвом Лєнінського ювілею. Лєнінські заповіді служать для всіх радянських людей невичерпним джерелом творчої енергії.

Скорбота матері — священна. Живі квіти цієї жінки, в чорному вбранні — то символ пам'яті всіх матерів країни про загиблих синів (верхній знімок).

В почесній варті біля монументу Слави — найкращі студенти Червонопрапорної академії (фото в центрі).

Вічний вогонь — символ невимрущої пам'яті живих про подвиги загиблих — славних захисників соціалістичної Батьківщини, про те, що здійснено ціною життя заради життя на землі (фото внизу).

Фоторепортаж
О. ЛЕВЧЕНКА,
В. ШЕВЧЕНКА.

ному мареві Голосієві, де хорооро бились у 41-у студенти і викладачі голосіївських вузів зібрались ветерани вузу, викладачі і студенти УСГА на мітинг-реквієм. Девіз мітинга: «Воїн, полеглий в боях — в наших серцях, в наших ділах!».

До меморіалу захисникам Голосієва стикаються святкові колони.

Урочисто лунають фанфарни. Під бій курантів змінюється почесна варт біля вічного вогню.

Секретар парткому УСГА Юрій Якович Гапушенко відкриває урочистий мітинг, присвячений 35-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

— Дорогі ветерани Великої Вітчизняної війни! Шановні товариші! Сьогодні, 9 травня, виповнюється 35 років з того дня, коли залпи святкових салютів сповістили світ про Перемогу радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

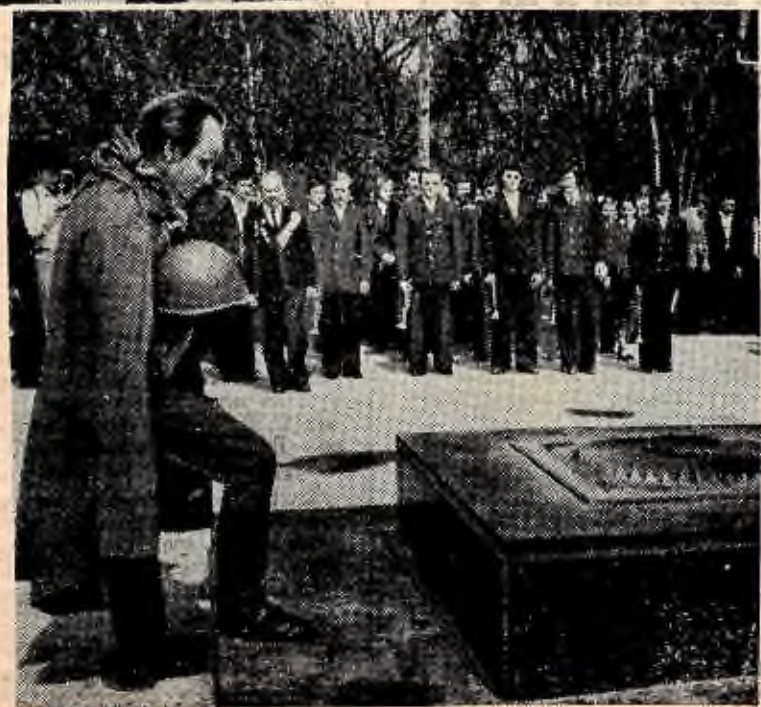
Чим далі відходять у минуле подум'яні роки війни, тим яскра-

називаємо імена ветеранів війни, Героїв Радянського Союзу: Пономаренка і Русанова; кавалерів орденів Слави: Бідоножка Коз'якова, Макаренко, Кабаченка, Колесниченко, кавалера ордену Олександра Невського Чуба; кавалерів ордену Червоного Прапора: Уставщикова, Поліщука, Курочкина і багатьох інших, хто своєю мужністю наближав велику Перемогу.

За 35 років під мирним небом наш народ пройшов славний шлях, примножив могутність рідної Батьківщини. В боротьбі за втілення величких накреслень XXV з'їзду партії, завдань десятип'ятирічки радянські люди проявляють невчирпну енергію і самовідданість.

Святкуючи ювілей великої Перемоги, трудящі нашої країни сповнені рішучості зберегти і примножити все завойоване старшими поколіннями, забезпечити мир на землі.

Над принашклим Голосіївським лісом пливають величні звуки Гімну Радянського Союзу, Гімну Ук-

Безумовно, головне завдання вищої школи в нашій країні — це виховання людини нового, комуністичного суспільства.

Комплекс виховання у радянському вузі включає в себе не тільки безпосередню педагогічну діяльність викладачів, але й самовиховання студентських колективів, вплив на них партійних, комсомольських і громадських організацій, і найяскравішим виразом цього впливу покликана стати «мала преса» — численні факультетські, курсові і групові стінні газети та фото- і сатиричні додатки до них.

Доброю традицією в УСГА стало проведення щорічних оглядів-конкурсів стінної преси, на яких представлено кращі зразки аматорської журналістської діяльності викладачів і студентів всіх факультетів вузу. Цієї весни огляд-конкурс не став винятком, ще раз показавши, що студентська преса — могутня зброя у боротьбі за покращення якості підготовки молодих спеціалістів для народного господарства.

ОГЛЯД СТІНГАЗЕТ

„Мала“ преса в боротьбі за великі справи

Компетентне журі, до складу якого входили представники парткому, профкому, комітету ЛКСМУ, факультетів, редакції багатотиражної газети «За сільськогосподарські кадри», ретельно оглянуло висунуті на конкурс кращі номери факультетських та курсових стіннівок, які повністю покрили чималу площу стін фойе перед актовим залом у 3 корпусі.

Вибір був великий, проте, на жаль, за перше місце могли посперечатися лише три факультети: економічний і агрономічний — багаторічні фаворити цих творчих змагань, та автоматизації сільського господарства. Після тривалих роздумів першість визнана за майбутніми агрономами. У них досить високий рівень підбору і оформлення матеріалу, ділова оперативність (був пред-

ставлений і святковий номер до Дня Перемоги). Редколегія не тільки жваво відгукується на внутрішньо-факультетські події, а й слідкує за життям всього вузу, і навіть міста, республіки, країни. Постійно діючі рубрики полегшують сприймання матеріалу, допомагають виявити творче обличчя газети. Добре враження залишає також і естетичне оформлення стіннівки.

Другими стали представники економічного факультету.

Відзначимо третє місце факультету автоматизації сільського господарства, який вперше бере участь у конкурсі. Непогано підготовлені матеріали стіннівок педфаку, інших газет. Однак, заради справедливості поставимо запитання: чи припустимо, щоб в стінній пресі вузу, академії (!), зустрічалась така кіль-

кість орфографічних помилок? А майбутні лісівники примудрувались зробити помилку навіть у назві своєї газети (в українській мові немає слова «лісовод»).

Відносно періодичності виходу газет: це питання вимагає узгодження. Деякі факультети випускають газети щомісяця і облік ведуть з січня, деякі — тільки до свят, а облік — з початку навчального року. На жодній газеті не проставлений рік випуску.

Преса інших факультетів — приблизно на одному рівні, вона значно поступається переможцям. Загалом, однак, від більшості газет лишається непогане враження.

У конкурсі фотогазет не було такого представництва, та й підготовка їх залишає бажати кращого. Тут можна відзначити хіба що факультети, які й посіли відповідно перше, друге та третє місця.

Першість, безумовно, за майбутніми інженерами-електриками. Рівень їх газети досить високий, оформлення охайне. Інші фотогазетки значно їм поступаються.

Другими журі визнано пред-

ставників факультету механізації с. г., третіми — ветфахівців.

Здається, найширше художня фантазія самодіяльних журналістів знаходить своє відображення у сатиричних додатках. Погано, звичайно, що існує ще поле для діяльності сатириків, та радує, що громадськість не залишається осторонь вчинків, не сумніших з високим званням радянської людини. Переможцями стали агрономи, другими — електрики, третіми — лісівники.

Стіннівки викликають і веселу посмішку гумористичними поздоровленнями і побажаннями до свят, і гнівний осуд і обурення, викриваючи неробство, прогули та інші вади окремих студентів.

Підводячи підсумки цього річного огляду-конкурсу, можна з вивченістю сказати: стінна преса академії робить свій гідний внесок в справу виховання молодого спеціаліста. Будемо сподіватись, що і надалі цю могутню ідеологічну зброю не візьме іржа часу, і вона буде яскраво виблискувати на передньому краї боротьби за комуністичні ідеали.

ГЕРОЙ НАШОГО ЧАСУ

Як в шкільні, так і в юнацькі роки моїм улюбленим героєм завжди був і залишається Павка Корчагін. Я писав твори про життя цієї людини, яка була для мене взірцем мужності, революційної стійкості, патріотизму. Зараз я хочу розповісти про людину, чье життя так подібне до життя легендарного Павки і Миколи Островського.

Йшло літо 1941 року. 86 бійців 445-го стрілецького полку, які залишилися в живих, зайняли вихідну позицію на лісовій галявині. Червоноармійці дивилися вперед на пшеничне поле, за яким розташувалося село Підвицьке Кіровоградської області. Там ворог, звідти гітлерівці ведуть безперервний вогонь. В лісі ж зловісна тиша. Кожний думає, як вирватися з оточення.

— За мною! В атаку! — слова команди переривають думки бійців. Голосне «ура» рушить тишу. Строчить кулемет ворога. Кілька разів жменька відважних бійців намагалась вирватися з оточення, кидуючи свої тіла під град фашистських куль. Вибухали один за одним снаряди. Вибухова хвиля кидає одного з них — чуваша Германа Іванова на українську землю. 23-річний борець втрачає свідомість...

Потім був полон, концентраційний табір на околиці Умані, концтабір у Новоград-Волинському, втеча, потім — підпілля. Були чисті бланки посвідчень, добути в німецькому управлінні «штросен паспорт», були листівки, що друкувались у підпільній друкарні, була участь в диверсіях на магістралі Київ — Львів, була важка робота в тилу у ворога.

Виконуючи одне з бойових завдань підпілля, діючи в крижаній воді річки Случ, Г. Іванов важко захворів. Деформує поліартрит і гестапо, що натрапило на його слід, не вивели його з лав бійців. Він продовжував підпільну діяльність.

У грудні 1943 року з'єднання 25-го окремого танкового корпусу Ставки Верховного Головнокомандування, що глибоко вклинилося в оборону фашистів, стрімко рухалось до батьківщини видатної української поетеси Лесі Українки. Місцеві підпільники, в тому числі й Г. Іванов, активно сприяли танкістам і піхотинцям у звільненні міста, яке стало для нього рідним.

Після звільнення Новоград-Волинська Германа Іванова відправили в Київський військовий госпіталь. Чудово сказав про цей час сам Г. І. Іванов у квітці «Доки б'ється серце»: «Не рухаються ні ноги, ні руки. Повний параліч. І знову я в боротьбі, тепер вже за своє власне життя».

Девізом бійця, а він залишився бійцем, стали слова В. Каверіна з «Двох капітанів»: «Боротись і шукати, знайти і не здаватись». Рана під Луцьком, контузія під Уманню, важка хвороба не зломилі цієї людини. Головною зброєю колишнього чемпіона Чебоксар і Чуваської АРСР з шашок, редактора рукописного журналу «Будівельник», комсомольця, воїна, підпільника стало перо.

Проте смерть не відступала й вперто йшла за ним до п'яток. Гірше за смерть було те, що очі Германа Івановича перестали бачити. Він немов поринув у тустий чорний туман. Одна операція за одною, проведені учнями В. П. Філатова, не повернули йому зору. Здавалось, все було втрачено. І тоді перед Г. І. Івановим вслипли і по-новому вивітилися слова любимого з дитинства Павки Корчагіна: «...Вмій жити і тоді, коли життя стає нестерпним. Зроби його корисним». І прикутий до ліжка Герман Іванович бере їх на озброєння. Він не здається. Він робить своє життя корисним людям. Багато піше, бере активну участь у громадській роботі.

Коли я вперше йшов до будинку № 22 по вулиці Радянській в Новоград-Волинському, де мешкає Г. І. Іванов, я навіть не міг повірити, що зараз переді мною предстане людина, яка реально втілює ті героїчні риси, що були моїм життєвим ідеалом.

В кімнаті, де стоїть ліжко, багато книжок. Книжки з автографами відомих радянських письменників, громадських діячів, їх листи. Герман Іванович листується з М. Шолоховим, М. Стельмахом, А. Сафронюком, дружиною М. Островського Раїсою Парфїрівною та багатьма іншими.

Війна відняла у ветерана багато, майже все. Досить сказати, що у нього діють лише три пальці лівої руки, проте не змогла зламати його волі і не змогла відняти віри в життя.

Почесний громадянин Новоград-Волинського Герман Іванович Іванов живе і бореться

О. АНІКУШКІН,
старший викладач військової кафедри УСГА.

Навічно в пам'яті народній закарбувався подвиг Солдата Великої Вітчизняної.

Напередодні 35-річчя Перемоги культурній факультету електрифікації звернулись до невмирущого образу Василя Тюркіна — образу, що узагальнює найкращі риси радянського солдата.

На фото: сцена з вистави «Василь Тюркін».

Фото А. Міщенка.

СПРАВИ СТУДЕНТСЬКІ

ЖИВЕМО ПО-ЛЕНІНСЬКОМУ!

Нещодавно відбулися комсомольські збори факультету механізації сільського господарства під девізом: «Жити, працювати і боротися по-ленінськи, по-комуністичному!».

Кожний комсомолец, йдучи на цей захід, замислювався, а чи по-ленінськи він вчиться, виконує заповідь вождя «Вчитися, вчитися і вчитися!».

У доповіді секретаря комсомольського бюро факультету Олега Левчія було вказано на досягнення студентів факультету у науковій діяльності. Є чим пишатись і спортсменам факультету. Комсомольці мехфаку були також активними учасниками першого фестивалю колективів художньої са-

модіяльності «Голосівська весна».

Але не у всіх сферах багатогранного студентського життя члени ВЛКСМ йдуть попереду. Зокрема, політгодниш відвідують в основному члени КПРС. Мабуть, у цьому напрямку незадовільно працює ідеологічний сектор комсомольського бюро.

У виступах комсомольців йшлося про те, що необхідно поєднувати ту технічну підготовку, яку студенти одержують на учбово-виробничій практиці, у мехзагонах, на лабораторно-практичних заняттях, з ідеологічною підготовкою майбутнього спеціаліста.

Про те, що комсомольці хочуть різнобічно розвиватися,

свідчать той факт, що у виступах товаришів пролунав заклик до організації студентського клубу, дискотеки на факультеті. Але всі ці починання розвиваються об одиці, так би мовити «риф» — неможливість вирішити матеріальну сторону проблеми.

І головна причина того, що «віз і пічч там», — відсутність приміщення.

Однак колектив у нас дружний, працюючий. Як сказав заст. декана факультету Дмитро Андрійович Домашенко: «З такими хлопцями можна гори звертати!». Так що ми щось придумаємо.

О. ЧЕБУКІН,
слухач відділення журналістики ФГП.

СВЯТО ФАКУЛЬТЕТУ

День 14 травня на факультеті автоматизації став святковим. Вперше в академії проходив День факультету автоматизації.

Свято почалося з мітингу біля меморіального комплексу академії. Всі студенти, викладачі та співробітники факультету хвилиною мовчання вшанували пам'ять загиблих та поклали квіти до пам'ятника. Тут, на мітингу виступили декан Т. П. Резніченко та ветеран Великої Вітчизняної війни професор І. І. Мартиненко.

Святкова колона факультету пройшла до спортивного майданчика, де представники курсів в гумористичному стилі «рапортували» про свої успіхи та недоліки.

А потім розгорілися спортивні пристрасті: розпочалися

спортивні змагання. Змагались команди кожного курсу, навіть збірна викладачів факультету. В програму змагань входило перетягування канату, силові вправи з гирею та спортивне орієнтування на місцевості. Тут уже треба було продемонструвати не тільки кмітливість, а й силу і витримку. Звичайно, як і на всіх спортивних змаганнях, між командами розгорнулася справжня, по-олімпійському наполеглива, боротьба.

І тут не обійшлося без веселих витівок, дотепів. У безкомпромісних та тривалих поєдинках загальнокомандне І місце завоював V курс. Найсильнішим виявився студент I курсу Микола Щерба. Команду викладачів-ветеранів, які мужньо боролися до останньої

хвилини змагань, нагороджено аплодисментами.

Програму свята продовжила зустріч КВН. Паралельно проводився конкурс по спеціальності, де студенти намагались продемонструвати свою професійну підготовленість, вміння швидко реагувати на різні випадковості у складній обстановці. Звичайно, всі ці заходи й веселощі викликали цікавість, загальний ентузіазм у всіх студентів та співробітників факультету.

Свято закінчилось концертом художньої самодіяльності, який підготували студенти.

Ю. ТИМОШЕНКО,
доцент,
В. НЕСВІДОМІН,
В. КОСТЮК,
студенти II курсу факультету автоматизації сільського господарства.

ЩОДЕННИК ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ

(Продовження)

24 квітня. З чого починається новий сорт? Маєте рацію: він починається з задуму селекціонера.

Хтось сказав: якщо селекціонер за своє життя дав людям бодай один хороший сорт, він може вважати себе щасливим. А в творчому доробку академіка В. М. Ремесла десятки сортів «миронівок» — з всевітньою славою. Тільки за останні роки в державне сортовипробування передано ряд перспективних сортів озимої пшениці.

29 квітня. Дві доби, як землю вкрив калюжами дощ, а зараз її поверхня вже встигла просохнути. Височенько піднялось сонце. О 10 годині ранку на дослідних полях № 5 і 6 агрегати почали передпосівну культивування.

Рівномірно рухається агрегат полем. Ступаю на свіжорозпушений ґрунт. Поруч досвідчені агрономи М. А. Говорун і В. К. Дрич.

30 квітня. Механізатори заспішили, і ось пішов сівальний агрегат полем. Сійся, родися, ниво!

Прошли раз, другий. І тут якраз упав теплий весняний дощ, і так само нежданно утих.

Короткою була обідня перерва. І знову агрегати на ділянках.

Добріне пасіння відливало бурштном на сонці. Зернина до зернини лягає воно в ґрунт. Посівна іде без затримок.

1 травня. Я в полі до сходу сонця. Ось із-за обрію визирає його мідно-червоний окрасець і швидко росте великий золотистий диск. Дмухнув вітерець, згорі залунали веселі дзвіночки птахів, впали додолу з рослини краплі роси.

— Сіємо яру пшеницю, — сказав на вранішньому нараді заввідділом М. А. Говорун.

О 12 годині в поле завітав академік В. М. Ремесло, який привітав всіх зі святом, поцікавився ходом технологічних процесів.

2 травня. Якраз дозрів ґрунт під горіх. Отже, сівба! Засіваємо площу розсадників розмноження.

3 травня. Важка весняна посівка вийшла на фінішну пряму. Тому, хто не куштував дослідницького хліба, робота науковців здається суцільним святом — білі халати, світлі лабораторії, фантастичні прилади. Але ще є праця. Щоденна хліборобська праця в полі, якій, інакше здається, не буде кінця. А потім, ніби випадково, з'являються нові сорти.

4 травня. Найважче засвоювати прості істини. У полі, одними теоріями не відбудешся. Як, наприклад, швидко переконатись у тому, чи дозріла вже земля?

Дуже просто. Беру її в жменю, стискаю і кидаю. Упаде грудкою, значить їй ще треба протряхати, а розсипається — виходить дозріла.

Сьогодні працюю помічником механізатора Глибоко в душу запали його слова: «...Легкої робо-

ги, хлопче, не буває. Якщо, звісно, її любити. Поживеш — зрозумієш це».

5 травня. Теплом дихнув на землю сонячний ранок. І раптом над Миронівкою пронісся молодий весняний грім і слідом за ним рясний-теплий дощ. Промайнула година-друга, знову визирнуло сонце, грайливими зайчиками віддзеркалюючись в калюжах.

Полудні робота спорилась в полі. Записував у щоденник фенологічні спостереження на ділянках розмноження озимої пшениці.

6 травня. Є люди, які своєю цілеспрямованістю, вмінням завжди внести живинку в діло, які володіють якимось магнетизмом душі, до них тягнуться люди, з ними хочеться дружити. Саме такою людиною є комсорг відділу насінництва і насінництва Ніна Канівець. Формула зростання комсорга проста: пошук, енергія, прагнення до мети! На неї завжди можна поклатись, доручити будь-яку справу. Ніна мріє стати студенткою заочного відділення агрономічного факультету нашої академії.

7 травня. Останній день весняної посівної кампанії. Посівний агрегат зупинився посеред поля. Тракторист почав поратись біля сошників.

— Що сталося? — запитав я. Та ось між сошниками застряг камінь.

— Давайте допоможемо. Разом і подужаємо.

А через декілька хвилин агрегат уже йшов полем, на потрібну глибину у зволожений ґрунт легало насіння, щоб вирости знову, принести користь людям.

8 травня. Бути з хлібом — значить бути щасливим. Пам'ятаю ще з шкільних років таке прислів'я.

Тільки не просто те щастя приходить, бо за хліб, як за життя, треба боротись...

На зеленому руні—тисячі білих цяточок. Це номери ділянок на селекційному полі. Потрібний просто новаторський хист, щоб посправжньому збагнути таємниці генетики і селекції злакових, освоїти їх на практиці, подарувати людям янтарне зерно. Кожного року Інститут реалізує колгоспам і радгоспам країни і за кордон понад 20 тисяч центнерів елітного насіння озимої і ярої пшениці власної селекції. А хліб — це багатство країни, це життя людства.

9 травня. У центрі інститутського містечка пам'ятник-стела, на якому викарбувані прізвища тих, хто не повернувся з війни.

Вічно житимуть вони в наших серцях, як заповіт невтомно беретти найдорожче — мир! Про це говорили на мітингу сивий фронтвик, молодий вчений і юний піонер.

(Далі буде)

В. ГАВРИЛЮК,
студент.

Миронівський ордену Леніна науково-дослідний інститут селекції і насінництва пшениці.

В ГОСТЯХ У КОЛЕГ

Весна — пора підсумків студентських наукових досліджень, конференцій. Нещодавно закінчилися науково-виробничі конференції в Естонській сільськогосподарській академії та Одеському сільськогосподарському інституті, в яких брали участь і ми, п'ятикурсники ветфаку УСГА.

Про свої враження ми і хочемо розповісти. Естонська сільськогосподарська академія розташована в Тарту — місті, яке славиться своїми культурними і науковими традиціями. Одним з провідних факультетів академії є ветеринарний, що і-

снує понад 100 років. У минулому цей факультет входив до складу Юр'ївського ветеринарного інституту.

Нам було приємно побачити на одному з учбових корпусів меморіальну дошку з повідомленням про те, що в 1900—1905 роках тут навчався і одержав диплом ветлікаря К. І. Скрябін — видатний вчений, засновник радянської гельмінтології, Герой Соціалістичної Праці.

До речі, в Тартуському університеті одержали вищу освіту М. І. Пірогов і М. М. Бурденко, з діяльністю яких пов'язано ба-

гато відкриттів в хірургії та нейрохірургії. На ветеринарній секції було заслухано 49 доповідей. Крім нас, киян, у роботі секції брали участь гості з Москви, Каунаса і Свердловська. Ми ознайомилися з кафедрами факультету, матеріальною базою. Багато що нам сподобалось. До недоліків слід віднести невелику кількість дипломних робіт і обмаль ілюстрованих матеріалів (стендів, альбомів про діяльність наукових гуртків СНТ).

Естонська сільськогосподарська академія вже 14-й вуз країни, з яким ветфак УСГА встановив ділові зв'язки. З ветфаком Одеського сільськогосподарського інституту, нас зв'язує багаторічна дружба. Оде-

ситами є що показати і про що розповісти своїм колегам з Києва (до речі, гостей з інших вузів не було). Дуже приємне враження залишають клінічні ветеринарного факультету і музеї анатомії, ветеринарно-санітарної експертизи та патанатомії, хірургії, вдалі форми наукової агітації і пропаганди в учбовому корпусі.

Протягом одного дня (з 9 годин ранку до 19 годин вечора) на 2 секціях було заслухано біля 90 студентських доповідей (переважно першокурсників), що не досить доцільно, на наш погляд. Ми побажали б одеситам скористатись з досвіду ветфаку УСГА, де в останні роки ветсекція розподіляється на три підсекції.

Вільний від засідань на конфе-

ренції час було присвячено знайомству з містами Тарту та Одесою. Ми побачили багато цікавого і повчального. Під час знайомства з клінічними кафедрами ОГСІ багато цікавого для нас розповіли завідувачий кафедрою терапії професор Максут-Заде, завідувач кафедри хірургії професор Коєк та інші співробітники факультету. Досить цікавою була екскурсія по місту-герою Одесі, яку організувало комсомольське бюро факультету. Студенти ветеринарного факультету поклали квіти до підніжжя обеліска Невідомому матросу.

С. ДОЛЕЦЬКИЙ,
А. МАЛАХОВИЧ,
студенти V курсу ветфаку.

НА ДОПОМОГУ ЛЕКТОРАМ-ПРОПАГАНДИСТАМ

ШКОЛА ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМУ

Сучасний етап розвитку молодіжного руху Азії та Африки характеризується значним підвищенням самосвідомості та соціально-політичної активності молоді. Зростання соціальної активності молоді має виключно важливі наслідки для країн, що розвиваються, де біля 70 процентів населення — люди у віці до тридцяти років.

Для передової молоді Азії сьогодні характерне намагання вийти за рамки суто молодіжних або студентських вимог; вона гостро реагує на події громадсько-політичного життя країни, на всі прояви соціальної нерівності, несправедливості тагноблення.

В країнах Азії та Африки у період боротьби за національне звільнення молоді часто виступала під єдиними політичними лозунгами. Після завоювання політичної незалежності класові антагонізми часто-густо загострювались і в її середовищі все більше виявлялась поляризація класових інтересів, що виражалось в посиленні політичної диференціації молоді.

Ознакою молодіжного руху Латинської Америки є прагнення до єдності дій юнацтва в боротьбі за національний суверенітет, проти іноземних монополій, за демократію, проти фашистських і

ПРОДОВЖУЄМО РОЗМОВУ

ЯКИЙ ТИ, ЮНАЧЕ?

На сторінках нашої газети була надрукована замітка студентки I курсу економічного факультету «Сучасність і ми». Проблеми, підняті в за-

мітці, зацікавили наших читачів. Сьогодні ми публікуємо деякі думки з цього приводу студента I курсу факультету електрифікації сільськогосподарства О. Кудиша.

Я хочу зупинитись на своєму сучаснику, молодому чоловікові 80-х років. Отже, хто він, які риси йому притаманні? Безумовно, нема двох абсолютно однакових людей, кожен неповторний, але є деякі загальні риси. Ось на них і загостримо свою увагу. Спробую намалювати деякі фрагменти обличчя мого сучасника, юнака нашого покоління.

При оцінці кожного покоління постають два сакраментальні питання: краще воно, ніж попереднє, і що ж характерне саме для нього? Вважаю, що мої ровесники не гірше тих, хто був двадцятирічним 20 або 40 років тому. Естафету Магніткі і Комсомольська-на-Амурі гідно прийняли БАМ і Атоммаш. Судити ж про молодіть по довжині волосся і ширині штанив можуть тільки легковажні люди.

Але юнак 80-х років зріс фізично і духовно, зросла його потреба. Те, що у юнака 50-х викликало захоплення: безкоштовний гуртожиток, телефон і телевізор у квартирі, дешевий хліб — здається йому зараз нормою. На жаль, не завжди ми оцінюємо те, що нас оточує, як належить. Звідси одна з причин деякої інфантильності сучасних молодих людей.

Фізично сучасний юнак досконаліше, ніж його дід або батько в його віці. Він швидше розвивається і в інтелектуальному відношенні. Проте його моральне зростання іноді відстає. Ми стали краще жити, наші батьки мають можливість захистити своїх

дітей від важкої роботи, від труднощів життя, неприємностей, небезпеки.

До чого ж це призводить? Хлопець не звик працювати, не знає відмови в іграшках, ласощах — юнак не знає цінні речей. Йому потрібні зверходні джинси, імпортні магнітофони, хоча сам він не заробив на це ні копійки. Він не знав труднощів — значить зігнеться при першому же зіткненні з ними. І яскравий приклад тому — значний відсів студентів на перших курсах.

Молодого чоловіка захищали від неприємностей — він не навчився боротись з ними, боротись з поганим і цінити добре, знаходити і утверджувати себе в колективі. Такий юнак повільно стає дорослим, його поведінка безвідповідальна. Як інакше назвати поведінку деяких моїх однокурсників? Склав колоквіум — добре, не склав — теж не біда, він весело сплнить зайняти чергу за паріжками.

Звичайно, на III—IV курсі студенти стають серйознішими. Тут окремо хочу сказати про тих, хто прийшов в академію після армії. Такі хлопці значно відрізняються від вчорашніх десятикласників. Їх не лякають труднощі, в них сильніше почуття дисципліни і обов'язку. Не випадково вони, поступаючи в своїй підготовці вчорашнім школярам, невдовзі переганяють їх. І такі є в кожній групі.

Оберегаючи хлопця від будь-якої небезпеки, батьки, самі не бажуючи цього, позбавляють сво-

ціалістичної співдружності, Ленінським комсомолом, з передовою молоддю та студентами розвинутих капіталістичних країн.

Активними прихильниками антиімперіалістичної платформи та курсу на глибокі соціально-економічні реформи виступають організації революційно-демократичної молоді Алжиру, Афганістану, Гвінеї, Конго, Гвінеї-Бісау, Танзанії, інших країн соціалістичної орієнтації. Створені прогресивні спілки молоді у Народно-демократичній Республіці Йемен, Анголі, Мозамбіку, уряди яких обрали курс на соціалістичний переустрій.

Ленінський комсомол, радянські молодіжні організації постійно враховують це у своїй діяльності на міжнародній арені.

Інтернаціональні зв'язки радянського молодого покоління безперервно збагачуються, розширюються, охоплюючи всі сфери життя й діяльності прогресивної молоді світу. Міжнародна діяльність ВЛКСМ, радянської молоді є сьогодні дійсною школою пролетарського інтернаціоналізму для мільйонів юнаків та дівчат як у нас в країні, так і за кордоном.

В. АРТАМОНОВ,
старший референт КМО
УРСР.

ЗА ЗРАЗКОВИЙ ПОБУТ

З ЛЮБОВ'Ю ДО ПРИРОДИ

ЩО НАМ ЗАВАЖАЄ?

В радянському суспільстві міцно утвердились принципи комуністичної моралі, але є ще люди, які негідно поводять себе в побуті і на виробництві, порушують радянські закони. П'яниці, хулігани заважають нам нормально жити, плямують працю і відпочинок радянських людей.

Для боротьби з пияцтвом та пов'язаними з ним правопорушеннями використовуються різні засоби адміністративного впливу. Зловживання алкоголем служить підставою для застосування таких засобів, як затримання громадян і влаштування їх в медичний витверезник, примусове лікування від алкоголю тощо. Пияцтво і неробство нерозривно пов'язані між собою, як правило, особи, що ухиляються від громадсько-корисної праці, систематично пиячуть.

Заходи боротьби з неробством одночасно є і заходами боротьби з пияцтвом. Тому примусове залучення до громадсько-корисної праці можна віднести до заходів адміністративного припинення, направлених на боротьбу з пияцтвом.

Затримання осіб, що знаходяться в стані сильного сп'яніння, відбувається як в інтересах охорони громадського порядку, так і самих затриманих (п'яниця може потрапити під машину, обморозитись, здійснити злочин).

П'яниці утримуються в спеціальних медичних закладах при відділах внутрішніх справ — медичних витверезниках. Доставлені у витверезник підлягають огляду медичними працівниками, їм надається необхідна медична допомога. Медпрацівники визначають термін перебування в ньому затриманого в залежності від ступеня сп'яніння.

За подані витверезником послуги з громадян стягується платня в розмірі 15 карбованців (постанова Ради Міністрів УРСР). Якщо громадянин ухиляється від сплати за послуги витверезника, відповідна сума стягується на підставі виконавчого напису нотаріуса із заробітної платні, пенсії, або шляхом стягнення податків з майна.

Влаштування в медичний витверезник і стягування платні за його послуги не викликає застосування до даного громадянина інших примусових засобів. Так, за пияцтво в громадських місцях винуватці підлягають штрафу в розмірі від 3 до 10 карбованців, або матеріалів про їхні проступки направляються в громадські організації, колективи товариських судів за місцем роботи, навчання або проживання.

З метою посилення боротьби з пияцтвом Наказом Президії Верховної Ради УРСР від 22 червня 1972 року було встановлено, що за повторне розпивання спиртних напоїв або появу в п'яному вигляді в громадських місцях, якщо це відбулось після застосування засобів адміністративної відповідальності, винуватці підлягають штрафу в розмірі від 10 до 30 карбованців. Адміністративні стягнення покладаються на начальниками органів міліції або їх заступниками.

Поведінка винуватця може бути обговорена на зборах, стати підставою для виступів у стінній пресі, він може бути позбавлений премії, пільгових путівок в будинки відпочинку і санаторії. До осіб, які потрапили у витверезник в робочий час, можуть вживатись дисциплінарні стягнення.

В нашій країні для боротьби з алкоголізмом створено спеціальну систему наркологічної допомоги. Наркологічні заклади проводять велику профілактичну і лікувальну роботу. Лікування відбувається амбулаторно і стаціонарно. Кожен громадянин, який потребує цього, може одержати необхідну медичну допомогу.

Проте багато алкоголіків не лікується добровільно або знову починають пиячити, порушують трудову дисципліну і гро-

мадський порядок. Для лікування і трудового перевихорання цих осіб введено примусове лікування п'яниць в лікувально-трудовах профілакторіях МВС.

Питання про направлення в ЛТП вирішується народним судом після клопотання громадських організацій, колективів трудових або державних органів. Клопотання може виходити від громадських організацій або від рідних.

Постанова суду про направлення в ЛТП є підставою для звільнення громадянина з роботи без сплати вихідної допомоги.

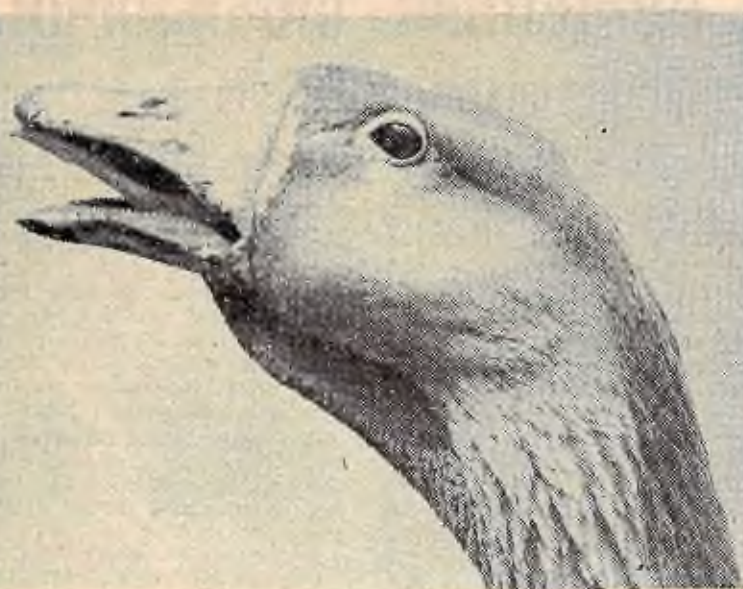
Час примусового лікування перериває трудовий стаж і зарахо-

вується в загальний трудовий стаж, але відпустка за цей період не надається. За громадянами, направленими в ЛТП, зберігається право на житлову площу.

Справжні друзі, члени сім'ї і трудового колективу повинні проявити рішучість і вжити найсуворіших заходів, якщо пояснення, вмовляння не принесли успіху.

І. ПИСАРЕНКО,
старший інспектор профілактики медитверезника № 4, старший лейтенант міліції;

В. КУШНІР,
інспектор профілактики лєнінського РОВД, старший лейтенант міліції.

«Як я вам? Гарна, правда?»

МЕЛОДІЇ ВЕСНИ

Слів птахів — найпривабливіша риса в житті та біології пернатих. Справжній «концерт» починається у травні. Виїдеши на світанку, в тиху передранішню годину, за околицю, і тебе мимоволі потягне в сусідній лісок. Захочеться зайняти місце в ітаниному «концертному залі».

Солові, солові... В травневій погожі дні вони не змовкають від світанку до світанку. Станеш в густому вільшанику біля річки і слухаєш. Здається, що й весь ліс прислухається разом з тобою до співу цього невеличкого, сіренького співуна. Скільки чудових «колін» в його пісні. Адаже в спіні найкращих солістів занадці парохують до 14 колін. Кажуть, що соло такого «лауреата» слухають молоді птці, навчаючись у нього майстерності.

В передгіздовий період солові збираються у своїх «центрах співу», які звичайно розміщені на галявинах, де, як показують спостереження, розливаються піснями одночасно кілька десятків птахів.

«Концертні зали» зябликів, дроздів, зарянок, малинвок розміщуються в основному на лісових галявинах, кордонах лісу й луків.

Є птці, які співають разом, згоджуючись між собою. Такі хори частіше спостерігаються у зябликів і у зарянок. Ці два види співучих птахів гніздяться в лісах, поряд. Чудовий дует виходить! В ньому домінує голос зяблика, а зарянка узгоджує свою партію з інтервалами між черговими трелями партнеря.

Як народжується пісня у того чи іншого виду пернатих? Перші уроки пташеня одержує від батьків, а, крім цього, воно прислуховується до виступу інших видів птці.

Серед них є дуже талановиті імітатори, які використовують звукові сигнали інших птці. Наприклад, в пісні болотної очеретянки прослуховуються сигнали польового жайворонка, сірої і садової славок, сільської ластівки, перепела, білої та жовтої трясогузок. Здається, що тут зібрався цілий ансамбль птахів, яким вона так мистецьки підспівує.

Потягло птахів на весняні пісні. Свистять, кричать: радіють, сумують. Все на виду, все на слуху.

Я живу біля лісу, знаю лісових птахів. Вони мені самі про себе розказують. Чуєте, плаче пташечка? Ворог налетів, розорив її гніздекко. А ось на тому дереві сумує інша. Вона загубила товариша й кличе «холостятів».

Весняний «концерт» триває.

М. ЛОЗОВИЙ,
студент II курсу лісогосподарського факультету.

В. о. редактора С. РУДЕНКО.

НОВІ НАДХОДЖЕННЯ

і своєчасність комплектування.

Тематичні плани видавництва надходять до бібліотеки в одному примірнику строком на один-чотири дні. Якщо врахувати, що один той же план доводиться опрацювати багатьом кафедрам, а час обмежений, бібліотека змушена звернутись до завідувачів кафедрами з проханням чи-то особисто відвідувати відділ комплектування, чи призначити відповідальних за замовлення наукової

та учбової літератури з числа викладачів. Це дасть можливість позбутись частих помилок і посилить відповідальність за замовлення літератури.

Нерідко спостерігаються випадки, коли з вини кафедр залишається незамовленою потрібна їм література.

На превеликий жаль, не всі завідувачі кафедр знають, що літературу в бібліотеку можна придбати лише за попереднім замовленням. Виправити поло-

ження після виходу літератури з друку практично неможливо.

В даний час до бібліотеки надійшли тематичні плани на 1981 рік таких видавництв: «Колос», «Урожай», «Політзнадат», «Мир», «Політвидав», «Вища школа», «Фінансы», «Юридическая литература».

Лише своєчасне замовлення гарантує надходження у фонд бібліотеки літератури, необхідної для учбового процесу та наукової роботи академії.

А. ЄВТУШЕНКО,
зав. відділом комплектування.

КРОСВОРД

По горизонталі:

1. Одиниця сили електричного струму. 4. Злочинна зграя, кліка. 8. Завершальне подолання в шаховій партії. 9. Прилад для визначення швидкості судна. 10. Бог Місяця з релігії Стародавнього Єгипту, пізніше — бог мудрості, покровитель наук. 11. Віршований розмір. 13. Адміністративна одиниця в Швейцарії, округ. 15. Невеликий ресторан, закусочна. 16. Основа, фундамент,

опора. 17. Об'єднання держав під владою одного монарха, союз держав. 18. Форма звернення до дівчини в англійських країнах. 19. Настає для підтягування якоря на лалубу. 21. Звертання до чоловіка в англійських країнах. 23. Вид змагання за кращий час у велосипедному й мотоциклетному спорті. 25. Урочний вечір з танцями. 27. Стара одиниця земельної міри. 28. Фізично розвинена,

духа людина, спортсмен. 29. Одиниця напруги.

По вертикалі:

1. Сукупність усіх сухопутних, морських і повітряних збройних сил держави. 2. Нічийна шахова позиція. 3. Папероробна машина. 4. Рубчик на картоні або обгортковому папері, завдяки якому папітурна кришка легше розкривається, а папір краще згинається. 5. Одиниця яскравості. 6. Творець художнього або публіцистичного твору, наукового дослідження, проекту. 7. Бойове шиккування піхоти у вигляді чотирикутника в XVII—XIX ст. 12. Найнижчий чоловічий голос. 13. Розчин летких плівкоутворювачів у летких розчинниках. 14. Бобова однорічна культурна рослина. 15. Вигук захоплення, яким публіка на концерті запрошує повторити виступ. 18. Природна розплавлена маса, що утворюється в глибоких земляній кулі. 20. Глава громади ченців у католицькій церкві. 22. Хвороба дітей, зумовлена недостаткою в організмі вітаміну «Д». 24. Біла органічна вибухова сполука. 25. Одиниця вимірювання кількості інформації. 26. Грошова одиниця Болгарії. 27. Невелике вітрильне двошоглове судно.

Склав
А. ЛЕВИЦЬКИЙ,
слухач відділення журналістики ФГП.

СПОРТ

ФІНАЛ НАЙПРУДКІШИХ

В минулу середу, 14 травня, в академії відбувся фінал легкоатлетичного кросу. На бігові доріжки вийшли 190 спортсменів.

Змагання відкрили дівчата забігом на 500 метрів. Зразу ж після них стартували юнаки на 1000 метрів. Ці дистанції вимагають від спортсменів поєднання швидкості із правильним розрахунком сил — особистих і суперників. Таким правилом керувалися переможці п'ятисотметрівки Ольга Пилипч (факультет електрифікації с. г.), Зінаїда Мішина (ФЗР), Лариса Гречко (зооінженерний факультет). Їх ре-

зультати відповідно — 1 хвилина 26 секунд, 1 хвилина 26,2 секунди, 1 хвилина 31 секунда.

Найпрудкішими серед юнаків на 1000-метровці були Олександр Гордічук, Ярослав Добрянський, Сергій Кваша. Добре виступили дівчата на кілометровці. Тут першими були спортсменки економічного факультету Наталка Снігир, Тетяна Байбарза.

Завершили програму фінальних змагань юнаки забігами на 3000 метрів. Перше і друге місце на цій дистанції розділили між собою Михайло Васильченко (факультет ме-

ханізації сільського господарства) та Сергій Бабійчук (зооінженерний факультет), третє — у Василя Виродова.

Фінал легкоатлетичного кросу пройшов на високому організаційному рівні. За попередніми підрахунками більше 60 спортсменів виконали вимоги нормативів другого і третього спортивних розрядів.

Результати фіналу свідчать про широку популярність легкоатлетичних видів спорту серед студентів вузу.

В. ДЕРІЙ,
учасник фіналу легкоатлетичного кросу.